

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 171/2021
31.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милена Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилиштво из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Лозници и Вишег суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 31.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лозници.

Образложење

Тужилац је дана 08.11.2019. поднео тужбу ради накнаде штете против тужене Основном суду у Лозници, који је донео решење П 1161/2019 од 10.07.2020. године да се обустави парнични поступак. Наведено решење је потврђено решењем Вишег суда у Шапцу Гж 725/20 од 27.01.2021. године, након чега је првостепени суд уступио списе предмета Вишем суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање.

Виши суд у Новом Саду није прихватио надлежност уз образложење да је тужба поднета само ради накнаде штете, већ је списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ...106/15 и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Лозници.

Одредбом члана 3. Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици у Републици Србији („Службени гласник РС“ број 18/20), прописано је да поступак у коме се утврђују чињенице о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици у Републици Србији у првом степену води виши суд чија се месна надлежност одређује према месту у којем се налази или се налазило породициште или према пребивалишту или боравишту предлагача.

Одредбом члана 7. истог закона, прописано је да се поступак покреће предлогом предлагача, а чланом 14. да суд одлучује о предлогу у једностраначком поступку, по правилима закона којим се уређује ванпарнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

У конкретном случају, тужба за накнаду штете поднета је пре ступања на снагу Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици у Републици Србији („Службени гласник РС“ број 18/20), којим је прописана функционална надлежност виших судова за поступак утврђивања чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици у РС (члан 3.).

Како у конкретном случају поступак није покренут предлогом предлагача, већ тужбом против Републике Србије, пре ступања на снагу поменутог закона, то је за суђење у овој правној ствари вредности предмета спора 1.250.000,00 динара, надлежан Основни суд у Лозници, као стварно и месно надлежан суд.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић